

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de mondelinge uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 december 2009 in zaak nr.
09/45630 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 21 december 2009, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 22 december 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 22 december 2009 bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Het proces-verbaal van deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 december 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het zicht op uitzetting weliswaar niet volledig afhankelijk was van het uitlezen van de mobiele telefoon van de vreemdeling aangezien de staatssecretaris niet alleen, op basis van die gegevens, een traject is gestart bij de Marokkaanse autoriteiten, maar er eveneens een traject is opgestart bij de autoriteiten van Libanon (lees: bij de Palestijnse Autoriteit), maar dat uit het dossier en het verhandelde ter zitting wel duidelijk is geworden dat door het uitlezen van de telefoon het traject naar Marokko is ingeslagen. Hij betoogt hiertoe dat naar aanleiding van de verklaring van de vreemdeling tijdens het eerste vertrekgesprek op 15 december 2009 een traject ter verkrijging van een laissez passer is gestart bij de Palestijnse Autoriteit. Uit het dossier blijkt voorts dat de vreemdeling bij zijn aanhouding op 7 december 2009 heeft verklaard dat zijn paspoort nog in Marokko ligt, zodat het zicht op uitzetting met betrekking tot het traject ter verkrijging van een laissez passer van de autoriteiten van Marokko evenmin afhankelijk was van de informatie die is verkregen door het uitlezen van de mobiele telefoon van de vreemdeling.

2.2. De omstandigheid dat het uitlezen van de mobiele telefoon van de vreemdeling zonder wettelijke grondslag zou hebben plaatsgevonden, brengt op zichzelf niet met zich dat de maatregel van bewaring onrechtmatig moet worden geacht. De mobiele telefoon is na het opleggen van de bewaring uitgelezen om gegevens van de vreemdeling te verkrijgen in het kader van zijn uitzetting. Reeds omdat het traject ter verkrijging van een laissez passer bij de Palestijnse Autoriteit is ingezet naar aanleiding van het met de vreemdeling op 15 december 2009 gehouden vertrekgesprek bestaat geen

grond voor het oordeel dat het zicht op uitzetting afhankelijk was van de informatie, verkregen door het uitlezen van de mobiele telefoon, en zonder die informatie ontbrak. Deze handeling heeft daarom geen directe betekenis gehad voor het opleggen en voortduren van de maatregel. De rechtbank is dan ook ten onrechte tot het oordeel gekomen dat voortzetting van de maatregel van bewaring met ingang van 21 december 2009 onrechtmatig is.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens in het hoger-beroepschrift is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 8 december 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg naar voren gebrachte beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat uit het proces-verbaal van bevindingen van 8 december 2009 blijkt dat het strafrecht is gebruikt voor een vreemdelingenrechtelijk doel en dat op het moment dat hem werd verzocht zich te legitimeren er geen redelijk vermoeden bestond van illegaal verblijf.

2.4.1. Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 8 december 2009 blijkt, voor zover thans van belang, het volgende.

Op 7 december 2009 om 04.36 uur kregen de verbalisanten van de meldkamer opdracht naar de te gaan waar twee mannen in het trapportaal aan het vechten waren. Ter plaatse hebben de verbalisanten gesproken met de vrouw die de melding had gedaan. Zij verklaarde dat zij had gezien dat twee mannen, van Marokkaanse of Turkse afkomst en beiden klein van stuk, met elkaar aan het vechten waren en dat zij dacht dat deze mannen op de bovenste verdieping wonen. Omdat de verbalisanten op de bovenste verdieping niets zagen dat aanleiding gaf voor een verder onderzoek zijn zij weggegaan.

Om 05.00 uur kregen de verbalisanten het verzoek van de meldkamer om terug te gaan naar de omdat een van de mannen naar beneden zou zijn gekomen. Ter plaatse zagen de verbalisanten een man die aan het opgegeven signalement voldeed. Deze man verklaarde dat hij een vriend had thuisgebracht, maar dat zij niet hadden gevochten.

Vervolgens zijn de verbalisanten de binnengegaan. De verbalisanten zagen daar een man, naar later bleek de vreemdeling, die voldeed aan het eerder opgegeven signalement van een van de mannen die aan het vechten zou zijn geweest. Desgevraagd kon de vreemdeling zich niet legitimeren, waarop de verbalisanten hem hebben aangehouden wegens overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht (hierna: WvSr).

2.4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 juli 2001, in zaak nr. 200102650/1, JV 2001/234), is het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000)

toegekende bevoegdheden.

Voor de vaststelling of sprake is van een rechtmatige staandehouding krachtens de Vw 2000 is van belang dat in het betreffende proces-verbaal niet slechts melding wordt gemaakt van de grond van de aanhouding, maar tevens inzicht wordt verschaft in de omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot de staandehouding. Dit geldt temeer als de staandehouding niet heeft plaats gevonden in het kader van de Vw 2000. In de Memorie van Toelichting bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht (TK 2003-2004, 29218, nr. 3, pagina 13) is ook vermeld dat het van belang is dat in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt ter zake van overtreding van artikel 447e van het WvSr wordt opgenomen, in welk kader de desbetreffende vordering werd gedaan en waarom deze noodzakelijk is voor een redelijke taakuitoefening.

2.4.3. Uit het proces-verbaal, zoals hiervoor onder 2.4.1. weergegeven, blijkt genoegzaam dat de vreemdeling in het kader van de uitvoering van algemene politietaak en niet in het kader van de uitoefening van bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden is verzocht een legitimatiebewijs te tonen. Niet is gesteld dat een daartoe bevoegde rechter de onrechtmatigheid van de aanwending van de in het kader van de algemene politietaak toegekende bevoegdheden heeft vastgesteld. Het betoog faalt.

2.5. Het inleidende beroep is ongegrond. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 december 2009 in zaak nr. 09/45630;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. B. van Wagtenonk, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

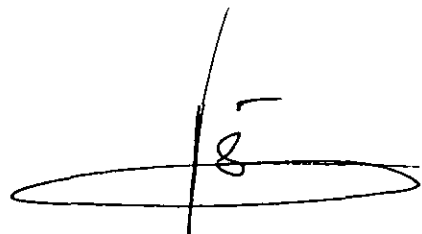
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2010

345.

Verzonden: 25 januari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

POLITIE

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door C.A.M. van Veen
Telefoon 0900-8344
Fax 020-5596270
V-nummer / Zaak / Zaak - 08/12/2009
Datum 08/12/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	Mariahoeve	
Dossiernr:	08120091203	
ULAD ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	10 DEC 2009	
Registratie in naam mdw:		
INDIS datum:	unit:	
Invoer- naam mdw:		
controle datum:	unit:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Catharina Anna Maria van Veen, brigadier van het regionaal politiekorps
Amsterdam-Amstelland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland :
Nationaliteit(en) : Palestijnse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 08/12/2009
Tijd : 16:10 uur.

V.nr:

Pagina 1 van 2

ONTVANGST TIJD 11. DEC. 12:54

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
C.A.M. van Veen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 8736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 09 / 45630

V-nr:

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

NN 1 (naam onbekend),
nationaliteit en geboortedatum onbekend, eiser,
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam

en:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. D. Bozanovic, werkzaam bij de Immigratie en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 december 2009. Eis(er) is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig L. Valckx, als tolk in de Franse taal.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep gegrond en beveelt dat de bewaring met ingang van 22 december 2009 wordt opgeheven.

De rechtbank veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 80,-, aan eis(er), per dag dat eis(er) in het huis van bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest (1 dag, de halve 1 x € 80,-, in totaal € 80,-).

De rechtbank veroordeelt verweerder als in het ongelijk gestelde partij in de kosten die eis(er) in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verieende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

Zaaknummer: AWB 09 / 45630 inzake

Pagina 2 van 2

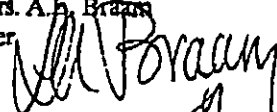
Overwegingen

De rechtbank volgt eiser in zijn stelling dat de mobiele telefoon van eiser is uitgelezen buiten de ophouding. Hiervoor bestaat geen wettelijke grondslag. De rechtbank oordeelt dat er sprake is van inbreuk op een grondrecht, vergelijkbaar met het lezen van bijvoorbeeld brieven of e-mail. Een dergelijke inmenging is ongeoorloofd. Volgens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) leidt een dergelijk gebrek niet direct tot onrechtmatigheid van de bewaring, maar moet er een belangenafweging worden gemaakt.

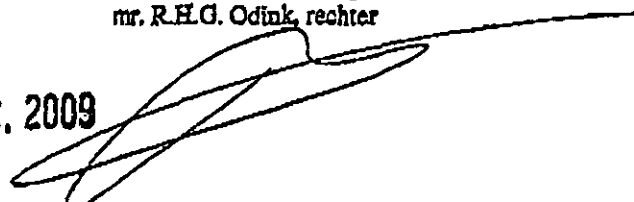
Deze belangenafweging valt in het voordeel van eiser uit. Daarbij is het volgende van belang. De gepleegde inbreuk op het grondrecht die hier in het geding is, weegt zwaar. Het gaat hier om de bescherming van persoonlijke gegevens, in feite de bescherming van het privéleven. De gronden die aan eisers bewaring ten grondslag zijn gelegd, zijn niet bijzonder zwaar. Gebleken is dat de telefoon is uitgelezen om te bezien of eiser kan worden uitgezet. De AbRS heeft bepaald dat het zicht op uitzetting in een dergelijk geval afhankelijk moet zijn van de gegevens uit de telefoon. Dit is hier niet voor de volle honderd procent het geval, aangezien verweerder niet alleen, op basis van de telefoongegevens, een traject bij de Marokkaanse autoriteiten heeft geïntanceerd, maar er eveneens een traject is opgestart bij de autoriteiten van Libanon. Niettemin is uit het dossier en het verhandelde ter zitting wel duidelijk geworden dat door het uitlezen van de telefoon veel Marokkaanse nummers zijn verkregen en dat verweerder om die reden thans ook het traject Marokko is ingeslagen. De door het uitlezen verkregen gegevens zijn dus wel van groot belang in deze zaak. Op grond van al deze omstandigheden, bezien in onderling verband en samenhang, is de rechtbank van oordeel dat de belangenafweging in eisers voordeel moet uitpakken.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal.

mr. drs. A.H. Braam
griffier

Deze uitspraak is gezien door de voorzitter
en in haar afwezigheid gerekend door
mr. R.H.G. Odink, rechter

afschrift verzonden op: 22 DEC. 2009

Conc.: AB
Bp: #R
D: C
VK

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer graven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Voor de conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

28 DEC 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mevrouw mr. E. Nardelli
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 22 december 2009
met kenmerk 09/45630

Inzake:

met IND-kenmerk 0912.11.1203
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R. M. Seth Paul
advocaat te Amsterdam (1017 KW), aan de Prinsengracht 668

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mevrouw mr. T. Nauta
070 - 779 5438

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de mondelinge uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 22 december 2009, waarvan het afschrift is verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 09/45630 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie (hierna: Staatssecretaris) van 8 december 2009, waarbij verweerder de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) is opgelegd, gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel heeft bevolen en de vreemdeling een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend alsmede een vergoeding van de proceskosten.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 8 december 2009 is verweerder op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.
- 2.2. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de bestreden uitspraak.

Grief

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina twee van het afschrift van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank volgt eiser in zijn stelling dat de mobiele telefoon van eiser is uitgelezen buiten de ophouding. Hiervoor bestaat geen wettelijke grondslag. De rechtbank oordeelt dat er sprake is van inbreuk op een grondrecht, vergelijkbaar met het lezen van bijvoorbeeld brieven of e-mail. Een dergelijke inmenging is ongeoorloofd. Volgens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) leidt een dergelijk gebrek niet direct tot onrechtmatigheid van de bewaring, maar moet er een belangenafweging worden gemaakt.

Deze belangenafweging valt in het voordeel van eiser uit. Daarbij is het volgende van belang. De gepleegde inbreuk op het grondrecht dat hier in het geding is, weegt zwaar. Het gaat hier om de bescherming van persoonlijke gegevens, in feite de bescherming van het privéleven. De gronden die aan eisers bewaring ten grondslag zijn gelegd, zijn niet bijzonder zwaar. Gebleken is dat de telefoon is uitgelezen om te bezien of eiser kan worden uitgezet. De AbRS heeft bepaald dat het zicht op uitzending in een dergelijk geval afhankelijk moet zijn van de gegevens uit de telefoon. Dit is hier niet voor de volle honderd procent het geval, aangezien verweerder niet alleen, op basis van de telefoongegevens, een traject bij de Marokkaanse autoriteiten heeft geëntameerd, maar er eveneens een traject is opgestart bij de autoriteiten van Libanon. Niettemin is uit het dossier en het verhandelde ter zitting wel duidelijk geworden dat door het uitlezen van de telefoon veel Marokkaanse nummers zijn verkregen en dat verweerder om die reden thans ook het traject Marokko is ingeslagen. De door het uitlezen verkregen gegevens zijn dus wel van groot belang in deze zaak. Op grond van al deze omstandigheden, bezien in onderling verband en samenhang, is de rechtbank van oordeel dat de belangenafweging in eisers voordeel moet uitpakken."

3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de laatste drie rechtsoverwegingen op pagina één van het afschrift van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grief.

4.1. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het uitlezen van de telefoon van verweerder leidt tot een onrechtmatige maatregel van bewaring. De Staatssecretaris wijst daartoe op het volgende.

4.2. Ingevolge jurisprudentie van uw Afdeling brengt de omstandigheid dat het uitlezen van een mobiele telefoon van een vreemdeling zonder wettelijke grondslag zou hebben geschied, op zichzelf niet met zich dat de maatregel van bewaring onrechtmatig moet worden geacht. Indien het zicht op uitzetting niet afhankelijk is geweest van de informatie welke is verkregen door het uitlezen van de mobiele telefoon heeft de handeling geen directe betekenis voor het opleggen en het voortduren van de maatregel.

Zie:

AbRS, 13 mei 2008, 200801535/1, JV 2008/253.

4.3. Het zicht op uitzetting van verweerder is in onderhavige zaak niet afhankelijk van de informatie welke is verkregen door het uitlezen van de mobiele telefoon van verweerder. Immers, er is voor verweerder een traject tot het verkrijgen van een laissez-passer bij de autoriteiten van Palestina opgestart. Dit is gedaan naar aanleiding van de verklaring door verweerder zelf ten tijde van het eerste vertrekgesprek dat met hem is gevoerd op 15 december 2009. Hoewel de rechtbank dit wel noemt blijktens de uitspraak verbindt zij hier een onjuiste conclusie aan.

4.4. Het zicht op uitzetting met betrekking tot het traject ter verkrijging van een laissez-passer van de autoriteiten van Marokko is evenmin afhankelijk van de informatie welke is verkregen door het uitlezen van de mobiele telefoon van verweerder. Immers, uit het dossier blijkt dat verweerder bij zijn aanhouding op 7 december 2009 heeft verklaard dat zijn paspoort nog in Marokko ligt.

Zie:

Proces-verbaal van bevindingen van 8 december 2009, nr. 2009328825-5, pagina 2, dossierstuk 1 (productie 2)

4.5. De rechtbank heeft door aldus te oordelen miskend dat het zicht op uitzetting van verweerder niet afhankelijk is van de informatie verkregen uit de mobiele telefoon van verweerder. Aldus heeft zij niet tot het oordeel kunnen komen dat de maatregel van bewaring onrechtmatig was, nu het uitlezen van de mobiele telefoon van verweerder geen directe betekenis heeft gehad voor het opleggen en voortduren van de maatregel.

4.6. Wellicht ten overvloede merkt de Staatssecretaris op dat indien de rechtbank van oordeel was dat het traject dat is opgestart bij de autoriteiten van Palestina niet tot zicht op uitzetting van verweerder kon leiden en zij eveneens van oordeel was dat de verklaringen van verweerder omtrent zijn paspoort niet genoeg aanleiding zouden hebben kunnen geven tot het

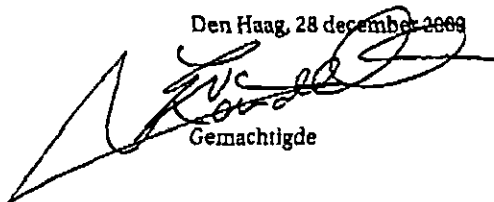
opstarten van een laissez-passer traject bij de Marokkaanse autoriteiten, zij dit had dienen te motiveren in haar uitspraak. Nu zij dit heeft nagelaten, dient tot de conclusie te worden gekomen dat rechtbank van oordeel is dat beide aspecten leiden tot het bestaan van zicht op uitzetting van verweerder. Ook op grond hiervan heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het uitlezen van mobiele telefoon van verweerder leidt tot een onrechtmatige maatregel van bewaring.

- 4.7. Voor zover wordt toegekomen aan het maken van een belangenafweging, stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat deze ten onrechte in het voordeel van verweerder is uitgevallen. De door de rechtbank gemaakte belangenafweging ziet op het oordeel van de rechtbank dat sprake is van een inbreuk op een grondrecht doordat de mobiele telefoon van verweerder is uitgelezen zonder dat daarvoor een wettelijke grondslag bestaat. Aan deze omstandigheid kan dan ook geen doorslaggevend gewicht worden toegekend in het kader van de belangenafweging, nu de belangenafweging nu juist wordt gemaakt omdat dit gebrek door de rechtbank is geconstateerd. De rechtbank heeft dit miskend.
- 4.8. De rechtbank kwalificeert de gronden welke aan de maatregel zijn gevoegd in het kader van de belangenafweging als 'niet bijzonder zwaar'. De rechtbank onthoudt zich echter van een motivering op grond waarvan zij tot dit oordeel is gekomen. Op dit punt is de uitspraak van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd. Nu de gronden voorts onbetwist voldoende zijn om de maatregel van bewaring te kunnen dragen, volgt de Staatssecretaris het oordeel van de rechtbank dat de gronden niet bijzonder zwaar zijn, niet.
- 4.9. Ten onrechte verwijst de rechtbank, met betrekking tot de belangen van de Staatssecretaris, enkel naar de gronden welke aan de maatregel zijn gevoegd. Hierbij gaat zij voorbij aan de omstandigheid dat verweerder het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit ernstig frustreert door zijn personalia niet te willen opgeven, hij strafrechtelijk is aangehouden en het gedrag van verweerder dat zich onder andere uit in het niet willen spreken met de vreemdelingenpolitie, overlast veroorzaken voor medegedetineerden en bewaarders en het urineren tegen zijn celdeur, zie hiertoe gedingstukken elf, dertien en zeventien. Nu er tevens voldoende gronden bestonden om te concluderen dat er aanleiding was voor het vermoeden dat verweerder zich aan zijn eventuele uitzetting zou onttrekken had de rechtbank tot het oordeel dienen te komen dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd was.

5. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Den Haag, 28 december 2009

Gemachtigde

*Mr. E. Nardelli, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*